

першочерговим є створення в країні сприятливого інвестиційного клімату.

Список використаних джерел

1. Богданова К.А. Адаптація закордонного досвіду використання іноземних інвестицій для забезпечення сталого розвитку України. URL: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/68392/3/Bohdanova_adaptatsii_a.pdf

2. Досвід державного регулювання іноземних інвестицій у країнах світу. URL: <http://economicsissues.com.ua/zmist-zhurnalu/ekonomika-sogodennya-aktualni-pitannya-ta-perspektivi-2012-1/dosvidderzhavnogo-regulyuvannya-inozemnix-investicij-u-kra%D1%97nah-svitu/>

3. Любімов В. І. Особливості державного регулювання іноземних інвестицій: закордонний досвід. Економічний простір. – 2009. – № 21. – С. 65-71.

4. Кельдер Т. Л. Державне регулювання міжнародної економічної діяльності в умовах глобалізації. Вісник Запорізького національного університету: Економічні науки. – 2010. – № 1(5). – С. 148-153.

КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

*Дуріхіна О. В., викладач,
Коледж інформаційних систем і технологій
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

Галузь освіти являє собою процес опанування навичками та знаннями, які взаємопов'язані в контексті соціалізації особистості та спрямований на відтворення інтелектуального потенціалу нації. Саме функціональне призначення освіти зумовлює основне її місце серед економічних галузей.

Рівень освіти являється показником, який залежить від економічного розвитку та забезпечує конкурентоспроможність

країни на світовому ринку. На розвиток освіти впливає багато факторів, які потребують постійного аналітичного вивчення, дослідження, прогнозування та вдосконалення. Роль освіти та її стан роблять напрям державної політики основними та пріоритетними.

Початок ХХІ сторіччя характеризується появою для українських закладів вищої освіти новими труднощами, які пов'язані, в першу чергу з підвищенням запитів студентів. Держава очікує, що університети та інститути будуть допомагати суспільству у вирішенні економічних та соціальних питань, але не надають їм достатньої фінансової підтримки.

Дослідницька база закладів вищої освіти створює та використовує нові методи надання освітніх послуг та збільшує кількість спеціальностей. Вплив запитів на освітні послуги вимагає також модернізації матеріальної бази та обладнання.

Інформатизація суспільства суттєво вплинула на розвиток сфери освіти. Останні роки характеризуються модернізацією вищої освіти та всього суспільства, які орієнтуються на розвиток та становлення ринкових відносин.

Сьогодні однією з основних тенденцій трансформації освітніх послуг є її комерціалізація. Наприкінці ХХ сторіччя з'явилась галузь світового господарства міжнародний ринок освітніх послуг, який включає щорічний обсяг продажів в розмірі кількох десятків мільярдів доларів та обсягом споживачів в кілька мільйонів.

Отримання вищої освіти за кордоном для студентів стало новою галуззю експорту. Основним лідером на ринку експорту освітніх послуг є США, Великобританія, Німеччина, Франція. За останні роки спостерігається розширення ринку освітніх послуг, що формується під впливом глобалізації та збільшення обсягів споживання. Ці фактори впливають на перебудову структури суспільства та змін в кожній її сфері – освіті, економіці, політиці.

Комерціалізація освіти насамперед передбачає надання послуги за яку треба платити. І це питання завжди гостре, має багато контекстів, від морально-етичного до економічного та соціального. За радянські часи, вважалось що це питання було вирішене і освіта повинна бути безкоштовною, для тих хто її отримує. Перехід до ринкової економіки змусив повернутися до цього питання, але одностайності в його вирішення немає й до сього дня. Здавалось якщо ринок, то безумовно треба платити, проте разом з незалежністю з'явилося соціальне розшарування українського суспільства, зuboжіння більшості населення та відсутність можливості платити за навчання. А відтак платна освіта, в цих соціальних умовах, не є справедливою та є недосяжною для талановитих дітей незаможних верств. На наш погляд питання взагалі не повинно так формулюватися, бо в несправедливій державі (де індекс співвідношення доходів 20% найбагатших громадян і 20% найбідніших, що демонструє рівень соціальної справедливості, становить в Україні 40 до 1, на відміну від Японії, де цей показник складає 4 до 1, а в Гондурасі 38 до 1), ставити питання про створення справедливої системи освіти є утопією. Світовий досвід теж по різному ставиться до цієї проблеми, існує щонайменше три підходи до фінансування вищої освіти. Перший, коли створення ВНЗ та їх функціонування відбувається за рахунок держави. Ця модель використовується в Німеччині та Великобританії. Другий передбачає фінансування виключно за рахунок приватних коштів. Цим шляхом пішла американська освіта, успішність цієї моделі демонструють університети «Ліги плюща». Однак приватне фінансування не виключає можливості отримувати державні гранти від штатів та федерального уряду. Й нарешті третій підхід, передбачає окрім приватного фінансування використання громадських коштів, саме в такий спосіб фінансується більшість японських вишів [2].

Розширення фінансування вищої освіти сьогодні набуває особливу роль, оскільки на державному рівні все менше

бюджетних коштів виділяється на підтримку вищої освіти. Освітні послуги, крім того, що являється одночасно і послугою і товаром, є соціальним благом, доступ до якого має право кожна особа. Право на освіту являється обов'язком, тому що наявність освіти є основою для саморозвитку та вдосконалення не лише окремої особи, а й усього суспільства.

Список використаних джерел

1. Крак Б.Р. Создание предпринимательских университетов: организационные направления трансформации/ пер. с англ. А. Смирнова; Гос. Ун-т. – Высшая школа экономики, 2011. – 240 с.
2. Масатеру Б. Кто должен оплачивать высшее образование? Японский взгляд на проблему / Б. Масатеру // Высшее образование в Европе . – 2004. – № 1. – С. 42-47.

ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ФАКТОР СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

*Бабміндра Д. І., д. е. н., професор,
Кобець К. М., студентка,
Запорізький національний університет*

Інвестиції та фінансування відіграють важливу роль у підтримці переходу до низьковуглецевого, ресурсоефективного та соціально інклюзивного розвитку туризму. В сучасних умовах існує необхідність переходу до інвестиційної та фінансової практики, що підтримує сталий туризм, зокрема інституції та інструменти для зеленого фінансування та інвестицій.

Інвестиції в туризм – це розміщення капіталу інвесторів у туристичному бізнесі з метою одержання прибутку. Оскільки капітал є одним із головних факторів виробництва, можливості туріндустрії виробляти продукти прямо залежать від обсягу капіталу, який інвестується [1]. Інвестиційні можливості для